

"Simp ja Vasar"
31. III 1945

"Madame Butterfly" teises koosseisus

Juba mõnda aega esineb „Madame Butterfly's“ esimese koosseisu kõrval ka teine koosseis, kus nimiosa mängib Linda Selliste mäggi. Kuigi temal on väga häid eeldusi Butterfly kujundamiseks, ei küüni tema tõlgitsus praegu siiski veel tasemele, mida on näidanud selles osas Elsa Maasik. Tema liikumises näiteks on veel vähe jaapanipärast graatsiat, ta lehviku käitsemine pole küllalt nõtket ning eriti dramaatiliste momentide tõlgitsus kipub jääma pinnaliseks. Tundub, nagu poleks tal praegu veel päris õiget kontakti selle osaga, mis aga tema võimete juures on kindlasti saavutatav, eriti kui arvestada tema hinnatavat küpsust Mimina „Boheemis“.

Ka Jaan Haabjärve Linkertonis pole veel küllalt elavat veretukset. Ta tarvitab mänguliselt mõningaid šabloonseid võtteid ega suuda küllalt mõjuvalt väljendada seda anglosakslikkude iseloomu, mida siin vaja oleks. Kõrvalmärkusena olgu tähendatud, et ta ei tohiks lavale ilmuda sellises kortsunud üllkonnas, nagu see toimus ühel etendusel mõni nädal tagasi.

Üldse on „Madame Butterfly“ etenduste puhul märgata teatavat lödvakslaskmist, mis muide teatrites on üldse sagedaseks nähtuseks pärast esietendust Tegelikult peaks lavalooming iga eten-

dusega kasvama, täiuslikumalt välja kujunema.

Konsul Sharpless'i osas esineb teises koosseisus noor laulja Georg Ots. Tema noorus ei luba seda kuju küll anda veel sellises meeldejäavas reljeefsuses nagu tahaksime näha, aga tema võimed on siiski märgatavalt elastsed. Eriti ooperi lõpupoole näitab ta head süvenemist sellesse osasse.

Suzuki osa „Madame Butterfly's“ ei ole kaugeltki nii väikese tähtsusega kõrvalosa nagu seda vahest arvatakse. Suzukil on küll vähe laulda, aga ta peab eriti mängulise nõtkusega oma olekut lavalt ilmutama. Temas peab erksalt peegelduma ta käskija rõõm ja mure, ta hoolitsev armastus Butterfly vastu. Natta Sillar teise koosseisu Suzuki osas ei täida neid nõudeid kuigi märkimisväärselt. Ta jääb laialivalguvaks ja kuidagi apaatseks, suutmata näidata oma olekus neid reageeringuid, mida peab äratama temas ta perenaise saatus.

Kokkuvõttes võiks ütelda, et „Madame Butterfly's“ teine koosseis ei küüni veel oma saavutusilt esimese koosseisu tasemeni. Kuid hea püüdlikkuse ja süvenemise korral võiks siin mõndagi eredamalt välja kujundada, sest mitte andest, vaid rakenduslikust hoolsusest ja süvenemisenõtkusest näib siin veel puudu olevat
A.